

ÚSTAV PRO
KLASICKOU
ARCHEOLOGII

Posudek vedoucího/školitele na magisterskou práci **Terezy Pejchlové**

„**Vývoj řeckých mozaik v období helénismu**“

(325695 znaků s mezerami tj. 181 normostran, 120 obrázků na 65 tabulích, tabulka, mapa; Praha, 2016)

Úkolem Terezy Pejchlové v této diplomové práci bylo zachycení procesu proměny řeckých podlahových mozaik během helénistického období, zejména změny ve způsobu jejich vytváření a v používaných materiálech. Šlo především o to ověřit, kde a kdy došlo k zavedení nového typu mozaik respektive uplatnění nových technik směřujících postupně k tesserové mozaice pozdního helénismu a římské doby. Výrobním technikám a postupům je věnována hlavní část práce až do kapitoly čtvrté. Právě ta však mohla být předřazena ostatním, poskytuje totiž základní informace technického rázu, které mohou nepoučenému čtenáři přijít v jiných částech textu velmi vhod. Pátá a šestá kapitola rozvíjejí hlavní téma o několik dalších pozoruhodných aspektů, především pojednávají architektonické umístění mozaik, ale také společenský význam výtvorů tohoto uměleckého odvětví.

Autorka velmi pečlivě sebrala rozsáhlý materiál, celkem 65 mozaik či jejich fragmentů, a jen těžko bychom hledali helénistickou mozaiku, již by opomněla. Tabulka 10 přehledně popisuje celý soubor řadou základních charakteristik, počínaje technikou výroby, přes využití výzdobných prvků, až po hledisko chronologické. Zde se nabízelo využít takto přehledně sebraných dat pro další analýzy či grafy: bylo možné korelovat některé aspekty technické, doplňkově i ikonografické (jež nebyly primárně předmětem zkoumání) s hledisky geografickými i chronologickými. Autorka umísťuje – pro čtenáře velmi příjemně – všechny nálezy na souhrnnou mapku.

Text je psán srozumitelným, kultivovaným jazykem, je pečlivě editován i logicky vystavěn. Tereza Pejchlová zvládla použití systému vědeckých citací a odkazů, její práce zcela vyhovuje citačnímu standardu ÚKAR. Výjimečně narazíme na zbytečně rozepsaný odkaz (str. 13, pozn. 4). Seznam literatury s osmi tituly antických písemných pramenů a 36 položkami sekundární literatury pokrývá podstatné základní práce a orientaci ve starším bádání usnadňuje také kapitola 2. Závěr práce mohl více syntetizovat a méně rekapitulovat.

Předložená práce, přestože nepřináší nějak zásadně nové poznatky, je dobrým přehledem k dané problematice, dokazuje autorčinu schopnost samostatně pracovat a odbornou literaturou a bezesporu je vhodným podkladem pro obhajobu. Osobně se kloním k jejímu výbornému *hodnocení*.

V Istanbulu 12. 9. 2016

Ladislav Stančo